

Cliché – Karolina Stanisławczyk

Czuję, że zabierasz ze mnie siłę
Czemu daje ci kolejny kredyt szans?
Zdjąłeś płaszcz, a ubrany jesteś w ciszę
No powiedz coś, powiedz coś, oh-uh-oh
Myślę, że to w końcu kiedyś minie
Gdy cię nie ma krzyczę tu do pustych ścian
Mówisz, że brakuje mi do innej
No powiedz co, powiedz co, oh-uh-oh

Gadam, gdy powinnam milczeć
Gadasz, banał, frazes, cliché
Bo dla nas przestał grać ostatni takt

I nawet kiedy ból, my upijamy znów
Te same fanaberie
Cichy nurt, zabiera ciągle w dół
Oślepia, nie chcę więcej
My tacy sami, a my tacy sami znów
My tacy sami, a my tacy sami znów
My tacy sami, a my tacy sami znów
My tacy sami, a my tacy sami

Szklany dom, fundamenty z pustych myśli
Stare klisze blakną w oczach pośród nas
Czuje, że ktoś wygrywa ze mną wyścig
Więc powiedz kto, powiedz kto, oh-uh-oh
Znam historie zbudowane z braku treści
Ta fabuła już nie trzyma żadnych ram
Grube linie tworzą wszystkie cienkie kreski
Więc po co to, po co to? Oh-uh-oh

Gadam, gdy powinnam milczeć
Gadasz, banał, frazes, cliché
Bo dla nas przestał grać ostatni takt

I nawet kiedy ból, my upijamy znów

Te same fanaberie
Cichy nurt, zabiera ciągle w dół
Oślepia, nie chcę więcej

I nawet kiedy ból, my upijamy znów
Te same fanaberie
Cichy nurt, zabiera ciągle w dół
Oślepia, nie chcę więcej

My tacy sami, a my tacy sami znów
My tacy sami, a my tacy sami znów
My tacy sami, a my tacy sami znów
My tacy sami, a my tacy sami

Słowa: Don Juan Wielki

Muzyka: Karolina Stanisławczyk, Don Juan Wielki

Rok wydania: 2021